

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 8. Sy vertroost haeren Biecht-vader die met de Steen ghepijnight wiert.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

dat desen hoogh-verheven Olijf-boom door haeren naem soude bekent wesen. Sy heeft dan van den Biecht-vader, soo ick meyne, ernstelijck verfocht ende verkregen, dat-men inde plaetse van haeren naem, de letter N. soude stellen, ende in deser voeghen haeren lof bedecken. Ick bevinde dat het selve in meer andere plaetsen gheschiet is, daer *Ioanna* ghepresen wort: maer niet in die plaetsen de welcke niet en strecken tot haeren lof. Dit hebbe ick eens voor al willen aenteekenen, om aen den Leser kenbaer te maecten, hoe *Ioanna* door haer ootmoedigheyt ghefocht heeft te bedecken, dat inde schriften van haer Meesterisse tot haer eere streckte; ende hoe de waerheyt nochtans ghekomen is tot onse kennisse.

S. 8. *Sy vertroost haeren Biecht-vader die met de Steen ghepijnight wiert.*

Agnes wiert by nacht van Godt verwittight, dat haeren Biecht-vader, dien nacht in sijn lichaem seer gheperst ende ghepijnight wiert, soo dat hy door de grootte der pijnen niet en konde rusten, maer ghe-nootsaecht was in sijn kamer te wandelen: dat den Biecht-vader dese persinghen ende pijnen, die overlafstigh waeren, ende die hem onversiens dien nacht overvielen met kloecken moet aen de **H** Dryvuldigheyt opdroegh; ende dat het opdraeghen van dit lijden aen Godt seer aenghenaem was. Den volghenden dagh kreegh sy menschelijcke kennisse, dat den Biecht-vader den voorgaenden nacht in sulcker voeghen overghebrocht hadde, ghelijck haer veropenbaert was: want hy seer groote pijnen gheleden hadde van de steen.

Als

Als sy dese verwittinghe die sy by nacht ontfan-
ghen hadde beschrijft, om aen den wille des Biecht-
vaders te voldoen, veruoeght sy by dit verhael, soo
foete ende soo krachtighe woorden, die den Biecht-
vader tot voordere kloeckmoedigheydt konden ver-
wecken, ende te samen haer begheerte tot het lijdē
van dierghelijcke pijnen, te kennen gaven, dat sy my
weerdigh duncken, hier ghestelt te worden: Ende zijn
dese.

ICK wensche V Eerw. veel gelucks, met desen kostelijken
schenck van Godts handen ontfangen, ende te samen bystant
uyt het Vaderlijck herte, om dese nieuwe gifte soo te bereyden,
ende soo te koken, dat sy aen de H. Dryvuldigheyt een seer
soete ende wel smaeckende spijsse mach wesen, tot vermeerde-
ringe van V Eerw. ziele saligheyt, ende oock van andere, die
soo goede exempelē sullen volgen. Hier toe versoeken wy
de hulpe, ende tusschen spraecke vande Koninginne van alles,
op dat sy ons gratie verwerue, om haers Soons ende haer exem-
pel te moghen nae volgen, in alle pijnen ende moeyelijckheyt,
verduldigelijck, bly-geestighelijck, ende als vliegēde te ver-
draegen, voor soo veel als 't doentlijck is. Wy vermogen soo
veel door Godts gratie, als wy ons maer kloeckelijck willen daer
mede te werck stellen. In dit werck en sal ons die stercke me-
de-werckende handt Godts niet af-vallen: maer door desen by-
stant sal ons werck licht worden, dat ons te voren swaer
docht.

O wondere schatten, die Godt almachtigh ons uytdeylt!
Konden wy die met gelijcke liefde ontfangen, met de welcke
sy geschoncken worden! Konden wy die met vreughden drae-
gen! Vonderlijcke schatten zijn hier in verborgen. Dat wy
dese schatten kenden, wy souden vliegen naer dese packen
van lijdē. Ick segghe packen: om dat het lijdē aen de na-
tuere

tuere swaer is. Maer naer den geest moeten wy daer mede opgeheven worden in Godt, ende over sulcke gratie hem lof ende danckbaerheyt geven. Wy moeten ons d' alderonweerdigste bekennen om soodaenige gratien t'ontfangen: want wy inder daet sulckx onweerdigh zijn. Eenen geest die opgeheven is in Godt, en sal niet letten op den ondersten mensch. Als den ondersten mensch pijnen gevoelt, als dan laet den geest door eenblyhertigh gelaet blijcken, de weerdigheyt der pijnlijckheden, die ons soo aengenaem maecten aen Godt, ende soo seer met hem vereenighen. Aen soodaenighe ziele is het lijdē eenen voormaeck des hemels; Het lijdē en is geen lijdē, maer een alderkrachtigste verheffinghe tot Godt, door de welcke de ziele aen Godt, ende alle Godts heyligen aengenaemer ende inde goddelijcke liefde verhevender wort. Och Heere door u heet-brandende herte van liefde tot ons, en vergeet toch niet, my te beschencken, met dien alderkostelijcksten minnedranck des lijdens, al ben ick 't onweerdigh. Laet het lijdē door uwe goetheyt over my komen, ende geeft my verduldigheyt nae de maete van 't lijdē: om daer in ende daer door, alijt met vrolijckheyt aen uwe Majesteit lof ende danckbaerheyt te bewijfen.

§. 9. Biddende voor den Bisschop, die sieck was, verstaet dat sijn leven voor eenighen tijdt verlengt wiert.

INde maent van April wiert sijn Hooghweerdigheyt *Iacobus à Castro* Bisschop van Ruremonde met een forghelijcke sieckte bevanghen, door de welcke gheheel de stadt beweegt wiert om van Godt de bewaernisse van soo goeden Herder met ghemeyne ghebēden te verfoecken. Ider een, naementlijck d'arme ende behoefdighe menschen, versochten door alle midde-len van Godt de behoudenisse van soo goedertieren
Va-